

Cvet in milovec.

(Basen.)

Na mehki trati pod cvetno jablano sedita bratec in sestra. V drobnih bilkah zajemata penasto milnico ter jo nosita k ustom. Kako nape-njata polna lica, izpuščaje izpreminjaste mehurčke v sinji vzduh.

Baš je vzplaval redko lep mehur, debel kakor jabolko, v višavo. Veselo zreta otroka za njim.

Za ped nad glavicama se mehurec veselo zasukne, ponosno pogleda krog sebe, pa zleti naprej, — solncu nasproti.

Kako je zadovoljen sam s seboj, ves zamišljen v svoje lepo, prozorno telo, na katerem se prelivajo neba in zemlje jasne bôje!

Brneča bučelica ga vzdrami iz samoljubnega premišljevanja. Vsela se je na jablanov cvet ter pridno pretika po njem za sladko strdjo.

»Kaj pa ti tukaj iščeš?« jo nagovori glasno in prevzetno mehur. »Z menoj rajše pojdi, pokažem ti vse krasote tujih zemljâ. Ponesem te vrh oblakov, solncu v naročje. Kaj boš počela tu na siromašnem cvetu! Vidiš, v večno robstvo je prikovan; še ganiti se ne more revež. A poglej mene! Jaz sem prost, kot ptič pod nebom. — Kar pusti nežnega hlapca, ki v svoji priprostosti še ne razume tvojega brnenja! Meni se pridruži; na mene se vsedi! Ne bo ti žal!«

Tako se je ustil mehur, in ponosno se mu je bliščal napihnjeni niče-murni obraz.

Cvet pa je v srce bolelo surovo klepetanje in zarudel je pravične jeze.

Bučelica, prebrisana glavica, ki vidi toliko sveta, je dobro vedela raz-ločevati med domišljavim gizdalinom in skromnim poštenjakom. Niti mislila ni o tem, da bi se radi mehurca ločila od svojega prijatelja.

Da bi pa kaznovala napuh, reče milovcu: »Dobro, grem s teboj. Le kar naprej, — v deveto deželo!« In vsede se na svetlo mu površino. A toliko da se je dotaknila tanke kože, začuje se lahen pok, in — mehurca ni bilo.

Smehljaje se vrača bučelica k cvetu. Ta jo je že dolgo gostil, dokler mu ni prišel čas, da sleče pisano krilo. Začne se debeliti in vzraste v okroglo rdečelično jabolko.

Tudi v njem se je zrcalilo jasno nebo in cvetje zelene zemlje. Ko pa je krepčalo njegovo meso lačna ustica, bila sta ga bratec in sestra bolj vesela, kakor nekdanj puhlega mehurca.

Franjo Klemenčič.

